

ОСТЕОМЕТРИЧНІ ПОКАЗНИКИ ТРАВМОВАНОЇ КІСТКИ В УМОВАХ ПОРУШЕНЬ ВОДНО-СОЛЬОВОГО ОБМІНУ

Слісаренко О.В.

Науковий керівник – доц. В.І. Бумейстер

СумДУ, кафедра анатомії людини

Переломи кісток гомілки належать до самих поширених пошкоджень опорно-рухової системи і складають від 8,5% до 36,6% всіх переломів. Експертна оцінка діафізарних переломів довгих кісток свідчить, що в загальній структурі інвалідизації по наслідкам травм, пошкодження діафізів довгих кісток складають від 18% до 28%, займаючи провідне місце серед осіб молодого та середнього віку з високою трудовою активністю. У зв'язку з цим, дана проблема набуває важливого і соціально-економічного значення.

З метою вивчення вікових особливостей морфологічної перебудови репаративного остеогенезу під впливом клітинного зневоднення організму проведено експериментальне дослідження остеометричних показників травмованої великогомілкової кістки білих лабораторних щурів-самців молодого віку. Відповідно до експериментальної моделі тварини були розподілені на дві групи: контрольна та група, в якій моделювалося клітинне зневоднення.

Клітинне зневоднення організму тварин було досягнуто шляхом пиття 1,5% розчину NaCl протягом 10 днів (легкий ступінь), 20 днів (середній ступінь) та 30 днів (важкий ступінь). По досягненню відповідного ступеня зневоднення тваринам обох груп був нанесений дірчастий дефект обох великогомілкових кісток стоматологічним бором діаметром 2 мм на межі проксимальної та центральної третин медіальної поверхні діафіза. Дослідження остеометричних показників проводилося на 24 добу від моменту нанесення травми.

Остеометричне дослідження великогомілкових кісток щурів проводилося за певними показниками, щоб виявити загальні зміни росту та формоутворення травмованих кісток. При легкому ступені зневоднення остеометричні показники експериментальної групи на відміну від контрольної групи характеризуються зменшенням довжини кістки на 8,74% і збільшенням передньо-заднього розміру діафізу на 3,02%, а ширини діафізу – на 5,53%. Ширина проксимального та дистального епіфізів нижча за контрольні показники на 4,27% і 4,04%, відповідно.

Таким чином, при клітинній дегідратації організму відбувається зменшення остеометричних показників травмованої великогомілкової кістки.